



EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.3.2012
COM(2012) 85 final

2012/0036 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union

SWD(2012) 31
SWD(2012) 32

{SWD(2012) 31 final}
{SWD(2012) 32 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Formålet med dette direktiv er at gøre det lettere for medlemsstaternes myndigheder at konfiskere og inddrive det udbytte, som kriminelle opnår ved grov og organiseret kriminalitet på tværs af grænserne. Det er hensigten at fjerne de finansielle incitamenter til kriminalitet, beskytte den lovlige økonomi mod kriminel infiltration og korruption og returnere udbyttet af strafbare handlinger til offentlige myndigheder, der stiller tjenester til rådighed for borgerne. Det er en reaktion på den nuværende økonomiske situation, hvor en finanskrisen og en opbremsning i den økonomiske vækst skaber nye muligheder for kriminelle, gør vores økonomiske og finansielle system mere sårbart og skaber nye udfordringer for de offentlige myndigheder, der skal finansiere et stigende behov for sociale tjenester og bistand.

Organiserede kriminelle grupper er ulovlige virksomheder, der er oprettet for at skabe et udbytte. De bedriver en række kriminelle aktiviteter på tværs af grænserne, f.eks. narkotikahandel, menneskehandel, ulovlig våbenhandel og korruption, og skaber enorme indtægter.

Ifølge skøn fra FN udgjorde det samlede udbytte fra strafbare handlinger på globalt niveau i 2009 ca. 2,1 billioner USD eller 3,6 % af det samlede BNP¹. Der findes ingen troværdige skøn over størrelsen af kriminelt udbytte i Den Europæiske Union², men i Italien anslog den italienske centralbank, at hvidvasket udbytte fra organiseret kriminalitet i 2011 udgjorde 150 mia. EUR. I Det Forreuede Kongerige blev indtægterne fra organiseret kriminalitet i 2006 anslået til 15 mia. GBP.

Udbyttet fra disse aktiviteter hvidvaskes og geninvesteres i lovlige aktiviteter. Organiserede kriminelle grupper skjuler og geninvesterer i stadig højere grad aktiver i andre medlemsstater end dem, hvor de strafbare handlinger begås³. Det svækker vores muligheder for at bekæmpe grov og organiseret kriminalitet på tværs af grænserne i EU generelt, og det påvirker det indre markeds funktion ved at forvride konkurrencen med lovlige virksomheder og underminerer tilliden til det finansielle system⁴. Endelig medfører grov og organiseret kriminalitet, at de nationale regeringer og EU's budget unddrages skatteindtægter.

Alle medlemsstaterne bør derfor indføre et effektivt system til at indefryse, forvalte og konfiskere aktiver fra kriminelle forhold understøttet af de nødvendige institutionelle strukturer, finansielle og menneskelige ressourcer. Konfiskation af aktiver fra kriminelle

¹ FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet "Estimating illicit financial flows resulting from drug trafficking and other transnational organised crime", oktober 2011.

² Der findes flere skøn over værdien af kriminelle markeder. Ifølge De Forenede Nationer udgjorde den samlede narkotikahandel 321 mia. USD i 2005. Menneskehandel genererer samlet 42,5 mia. USD om året ifølge Europarådet. Det samlede marked for varemærkeforfalskede produkter blev anslået til 250 mia. USD om året af OECD. Korruption i EU anslås til at udgøre indtil 1 % af EU's BNP pr. år.

³ Se Rådets (Retlige og Indre Anliggender) konklusioner om konfiskation og inddrivelse af aktiver fra juni 2010, Rådets dokument 7769/3/2010. Se også Executive Summary of the EU Organised Crime Threat Assessment 2011 og Eurojusts årsberetning 2010.

⁴ Se også Rådets konklusioner om forebyggelse af økonomiske kriser og støtte til økonomisk aktivitet, Rådets dokument 7881/10 af 23.4.2010, punkt 7d.

forhold er allerede reguleret af EU-lovgivning og national lovgivning, men er imidlertid fortsat underudviklet og underudnyttet. Det samlede beløb, der inddrives fra kriminelle aktiviteter i EU, er beskedent sammenlignet med de organiserede kriminelle gruppers anslåede indtægter⁵. I 2009 beløb de konfiskerede aktiver sig f.eks. til 185 mio. EUR i Frankrig, 154 mio. GBP i Det Forenede Kongerige, 50 mio. EUR i Nederlandene og 281 mio. EUR i Tyskland.

Da konfiskation af aktiver fra kriminelle forhold er et effektivt værktøj til bekæmpelse af organiseret og grov kriminalitet, er det tillagt strategisk prioritet på EU-niveau. I Stockholmprogrammet fra 2009⁶ opfordres medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre konfiskation af kriminelle aktiver mere effektiv og forstærke samarbejdet mellem kontorer for inddrivelse.

Rådets (Retlige og Indre Anliggender) konklusioner om konfiskation og inddrivelse af aktiver, der blev vedtaget i juni 2010⁷, opfordrer til en mere koordineret indsats mellem medlemsstaterne for at sikre en mere effektiv og konsekvent konfiskation af aktiver fra kriminelle forhold. Kommissionen opfordres bl.a. til at styrke de retlige rammer for at sikre mere effektive ordninger for tredjepartskonfiskation og udvidet konfiskation. Konklusionerne understreger betydningen af alle faser i konfiskations- og inddrivelsesprocessen og anbefaler foranstaltninger, der kan bevare aktivernes værdi i denne proces.

I Kommissionens meddelelse "Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis"⁸ nævnes det, at Kommissionen i 2011 vil fremsætte forslag til lovgivning med henblik på at styrke de EU-retlige forskrifter vedrørende konfiskation, navnlig for i højere grad at gøre det muligt at foretage konfiskation hos tredjepart⁹ og udvidet konfiskation og fremme den gensidige anerkendelse mellem medlemsstaterne af kendelser om konfiskation, der er afsagt, uden at det sker på grundlag af domfældelse¹⁰.

Europa-Parlamentet vedtog i oktober 2011 en initiativbetænkning om organiseret kriminalitet, der opfordrer Kommissionen til at foreslå ny lovgivning om konfiskation så hurtigt som muligt, herunder regler for en effektiv brug af udvidet konfiskation og ikkedomsbaseret konfiskation, regler om konfiskation af aktiver, der er overført til tredjepart, og regler om lempelse af bevisbyrden efter domfældelse af en gerningsmand til en alvorlig lovovertrædelse med hensyn til oprindelsen af aktiver, der indehaves af gerningsmanden¹¹.

Kommissionen identificerede i 2008 sin meddelelse om udbytte af organiseret kriminalitet¹² ti strategiske prioriteter for det kommende arbejde og nævnte manglerne i EU's retlige rammer

⁵ Det Forenede Kongerige anslog f.eks. i et officielt skøn i 2006 udbyttet fra kriminelle indtægter til 15 mia. GBP, samtidig med at staten samme år inddrev 125 mio. GBP, Se Indenrigsministeriet (2006) citeret i Europols trusselsvurdering af organiseret kriminalitet for 2010.

⁶ "Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse", rådsdokument 17024/09 vedtaget af Det Europæiske Råd den 10./11.12.2009.

⁷ Rådets dokument 7769/3/10.

⁸ KOM(2010) 673 endelig af 22.11.2010.

⁹ Konfiskation hos tredjepart omfatter konfiskation af aktiver, som en person, der er genstand for en efterforskning eller er dømt, har overført til tredjepart.

¹⁰ Procedurer, der ikke gennemføres på grundlag af domsfældelse, gør det muligt at indefryse og konfiskere aktiver, uanset om ejeren allerede tidligere er idømt en strafferetlig dom.

¹¹ Europa-Parlamentets betænkning om organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union, vedtaget den 25.10.2011, dokument A7-0333/2011 [*provisional reference*].

¹² "Udbytte af organiseret kriminalitet: skabe sikkerhed for, at "forbrydelse ikke betaler sig", KOM(2008) 766 endelig af 20.11.2008.

(manglende gennemførelse, manglende klarhed i visse bestemmelser, manglende sammenhæng mellem eksisterende bestemmelser).

I den forbindelse foreslår Kommissionen et direktiv om minimumsregler for medlemsstaterne med hensyn til indefrysning og konfiskation af aktiver fra kriminelle forhold gennem direkte konfiskation, konfiskation i værdi, udvidet konfiskation, ikkedomsbaseret konfiskation (i begrænsede tilfælde) og konfiskation hos tredjepart. Vedtagelsen af disse minimumsregler vil yderligere harmonisere medlemsstaternes indefrysnings- og konfiskationsordninger og således fremme den gensidige tillid og et effektivt tværnationalt samarbejde.

Kommissionen vil endvidere fortsat udforske og søge muligheder til at styrke den gensidige anerkendelse af indefrysnings- og konfiskationskendelser under fuld hensyntagen til de grundlæggende rettigheder. Med tiden bør alle konfiskations- eller indefrysningskendelser udstedt af en medlemsstat effektivt kunne fuldbyrdes, når det drejer sig om aktiver, der befinder sig i en anden medlemsstat. I den henseende vil Kommissionen fortsat opfordre medlemsstaterne til at gennemføre de eksisterende EU's retlige instrumenter om gensidig anerkendelse.

Forslaget vil ikke indebære omkostninger for EU's budget. Det vedrører ikke den budgetmæssige anvendelse af det konfiskerede udbytte.

1.2. Gældende EU-bestemmelser på området

EU's nuværende retlige rammer for indefrysning og konfiskation af udbytte fra kriminelle forhold består af fire rådeafgørelser og en rådeafgørelse:

- Rammeafgørelse 2001/500/RI¹³ som forpligter medlemsstaterne til at give mulighed for konfiskation, muliggøre konfiskation i værd¹⁴ når det direkte udbytte fra kriminelle forhold ikke kan beslaglægges, og sikre, at anmodninger fra andre medlemsstater tillægges samme prioritet som nationale sager.
- Rådets rammeafgørelse 2005/212/RI¹⁵ som harmoniserer lovgivning om konfiskation. Konfiskation, herunder konfiskation i værdi, skal være mulig for alle kriminelle handlinger, der kan straffes med frihedsstraf af mere end et års varighed. Udvidet adgang til konfiskatio¹⁶ skal være mulig for visse alvorlige lovovertrædelser, der er "begået inden for rammerne af en kriminel organisation".
- Rammeafgørelse 2003/577/RI¹⁷ som foreskriver gensidig anerkendelse af kendelser om indefrysning.
- Rammeafgørelse 2006/783/RI¹⁸ som foreskriver gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation, og

¹³ EFT L 182 af 5.7.2001.

¹⁴ Konfiskation i værdi betyder konfiskation af et pengebeløb, der svarer til værdien af udbyttet af en strafbar handling.

¹⁵ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

¹⁶ Udvidet konfiskation indebærer konfiskation af aktiver ud over det direkte udbytte af kriminalitet, således at det ikke er nødvendigt at etablere en forbindelse mellem et udbytte, der er mistanke om stammer fra kriminelle aktiviteter, og en specifik kriminel adfærd.

¹⁷ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

- Rådets afgørelse 2007/845/RIA¹⁹ om udveksling af oplysninger og samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver forpligter medlemsstaterne til at oprette eller udpege et nationalt kontor for inddrivelse, der som nationalt centralt kontaktpunkt gennem et styrket samarbejde skal lette den hurtigst mulige opsporing på EU-plan af aktiver fra kriminalitet.

Disse instrumenter blev væsentligst udviklet for at bekæmpe grov og organiseret kriminalitet. Bortset fra bestemmelserne om udvidet adgang til konfiskation, finder de nuværende EU-rammer for materiel strafferet anvendelse på konfiskation af udbytte fra alle lovovertrædelser, der kan straffes med frihedsstraf af mere end et års varighed.

1.3. Sammenhæng med andre politikker

Kommissionens arbejdsprogram for 2011 indeholder dette forslag som et strategisk initiativ, der indgår i et bredere politisk initiativ om beskyttelse af den lovlige økonomi mod kriminel infiltration. Initiativet omfatter foranstaltninger, der skal takle korruption i EU²⁰ og en EU-strategi til bekæmpelse af svig²¹, som blev vedtaget i juni 2011. Ved at beskytte den lovlige økonomi vil dette forslag bidrage til vækst og jobskabelse i EU og bidrage til at fremme bæredygtig vækst i overensstemmelse med EU's 2020-strategi²².

Den pakke til bekæmpelse af korruption, Kommissionen vedtog i juni 2011, indfører et styrket politisamarbejde til korruptionsbekæmpelse for en række interne og eksterne EU-politikkers vedkommende og en ny regelmæssig rapporteringsmekanisme til evaluering af medlemsstaternes indsats mod korruption, der starter i 2013. Meddelelsen om bekæmpelse af korruption i EU opfordrede medlemsstaterne til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv afsløring, retsforfølgning og en stabil registrering af afskrækkende strafferetlige foranstaltninger og inddrivelse af aktiver fra kriminelle forhold i korruptionssager. Det blev ligeledes understreget, at der er behov for reviderede retlige rammer på EU-niveau vedrørende konfiskation og inddrivelse af aktiver for at sikre, at domstolene i medlemsstaterne effektivt kan konfiskere kriminelle aktiver og fuldt ud inddrive den tilsvarende værdi, også i korruptionssager.

For at beskytte den lovlige økonomi iværksatte Kommissionen i 2011 flere initiativer med sigte på en bedre beskyttelse af skatteydernes penge på EU-niveau mod svig og korruption. De omfatter et forslag fra Kommissionen om ændring af de retlige rammer for OLAF²³, meddelelsen om beskyttelse af EU's finansielle interesser gennem straffelovgivningen og administrative undersøgelser²⁴ og Kommissionens meddelelse om en strategi til bekæmpelse af svig. Gennemførelsen af denne strategi koordineres tæt med arbejdet med EU's rapport om bekæmpelse af korruption. Sidstnævnte vil fokusere på gennemførelse af medlemsstaternes politikker til bekæmpelse af korruption, mens strategien til bekæmpelse af svig vil fokusere på foranstaltninger, der forebygger og bekæmper svig og korruption, navnlig med EU-midler.

¹⁸ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59.

¹⁹ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103.

²⁰ KOM(2011) 307, 308 og 309 og K(2011) 3673 endelig af 6.6.2011.

²¹ KOM(2011) 376 endelig af 24.06.2011.

²² KOM(2010) 2020 endelig af 03.03.2010. Se også Rådets konklusioner om forebyggelse af økonomiske kriser og støtte til økonomisk aktivitet, Rådets dokument 7881/10 af 23.4.2010, punkt 7d.

²³ KOM(2011) 135 endelig af 17.3.2011.

²⁴ KOM(2011) 293 endelig af 26.5.2011.

Forslaget er i overensstemmelse med EU's lovgivning om hvidvaskning af penge, herunder EU's tredje direktiv om hvidvaskning af penge²⁵ og dertil knyttede initiativer, som Kommissionen, andre EU-institutioner og medlemsstaterne gennemfører på dette område.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSEN OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

2.1. Høringer af interesserede parter

Forslaget er udarbejdet i overensstemmelse med Kommissionens principper om bedre lovgivning. Minimumsstandarderne for høring af interesserede parter er blevet overholdt i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget og af konsekvensanalysen.

Der blev gennemført høringer og drøftelser med eksterter på plenarmøder i Camden Asset Recovery Inter-Agency Network²⁶ (september 2010) og på otte møder i EU's uformelle forum for kontorerne for inddrivelse af aktiver mellem 2009 og 2011.

Der blev ikke gennemført en åben internethøring, da konfiskation er et specifikt emne med begrænset ekspertise. Der blev etableret kontakt med civilsamfundet, navnlig med organisationer, der fremmer lovlighed, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og beskyttelse af ofre for forbrydelser²⁷.

Spørgsmål vedrørende konfiskation af aktiver drøftes ligeledes bredt blandt eksperter. Møder mellem internationale aktører og strategiske seminarer om konfiskation og inddrivelse²⁸ af aktiver finder i stigende grad sted. Aktørerne mener, at de fleste af bestemmelserne i forslaget er i overensstemmelse med bedste praksis således som fastsat i henstillingerne fra Camden Asset Recovery Inter-Agency Network mellem 2005 og 2010. Bestemmelserne er også i overensstemmelse med anbefalingerne om konfiskation fra OECD's Finansielle Aktionsgruppe (FATF), som i øjeblikket revideres²⁹.

Medlemsstaterne gav udtryk for deres holdning til disse spørgsmål i 2010 i ovennævnte konklusioner fra Rådet (RIA). Selv om der var bred enighed om de fleste spørgsmål, gav få medlemsstater udtryk for forbehold vedrørende ikkedomsbaseret konfiskation. På andre områder (f.eks. konfiskation hos tredjepart, forvaltning af aktiver) var medlemsstaterne imidlertid enige om, at det var nødvendigt med en stærkere EU-reaktion.

Forsvarsadvokater gav udtryk for bekymring over en stigning i adgangen til udvidet konfiskation, ikkedomsbaserede afgørelser om konfiskation og konfiskation hos tredjepart med henvisning til de grundlæggende rettigheder (eventuel begrænsning af ejendomsretten og

²⁵ Direktiv 2005/60/EF af 26.10.2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

²⁶ Dette netværk (CARIN), som støttes af Kommissionen og Europol, er et internationalt netværk af inddrivelseskontorer, som omfatter eksperter (et retshåndhævelses- og et juridisk kontaktpunkt) fra over 50 lande og retsinstanser, herunder 26 EU-medlemsstater. Formålet er udveksling af bedste praksis og forbedring af samarbejdet mellem myndighederne på tværs af grænserne med hensyn til inddrivelse af aktiver.

²⁷ F.eks. afholdt Kommissionens tjenestegrene flere bilaterale møder med repræsentanter for FLARE-netværket (Freedom, Legality and Rights in Europe) og de tilknyttede netværk.

²⁸ F.eks. Centres of Excellence for Asset Recovery Training (CEART) seminar og Eurojusts strategiske seminar i 2010.

²⁹ Navnlig FATF-anbefaling 4 som revideret i februar 2012.

retten til en retfærdig rettergang). Som forklaret nedenfor tages der højde for disse forbehold i forslaget.

2.2. Konsekvensanalyse

I overensstemmelse med politikken om "Bedre lovgivning" gennemførte Kommissionen en konsekvensanalyse af politiske løsningsmodeller baseret på en ekstern undersøgelse, som blev afsluttet i marts 2011³⁰.

Den eksterne undersøgelse er baseret på en bred høring af aktører og eksperter, herunder samtaler med nogle nationale kontaktpunkter i Camden Asset Recovery Inter-Agency Network. Som det fremgår af medlemsstaternes holdning i forhandlingerne om ovennævnte rådskonklusioner (RIA), er der generelt enighed om, at det er nødvendigt med strammere EU-regler for inddrivelse af aktiver.

Konsekvensanalysen henleder også opmærksomheden på konklusioner og anbefalinger i en anden undersøgelse, der blev afsluttet i 2009³¹. Den undersøger medlemsstaternes praksis med konfiskation og fokuserer bl.a. på foranstaltninger, der har vist sig effektive på nationalt niveau, for at fremme og udveksle bedste praksis. Undersøgelsen identificerede flere hindringer for en effektiv konfiskation, f.eks. forskellige retlige traditioner, der betyder manglende fælles tilgang til konfiskationsforanstaltninger, vanskeligheder med at sikre og bevare aktiver, manglende ressourcer og uddannelse, begrænset kontakt mellem myndigheder og en mangel på sammenhængende og sammenlignelige statistikker.

Endelig er konsekvensanalysen baseret på Kommissionens gennemførelsesrapporter om de eksisterende EU-retlige rammer. Rapporterne om rammeafgørelserne 2005/212/RIA³², 2003/577/RIA³³ og 2006/783/RIA³⁴ viser, at medlemsstaterne har været langsomme til at gennemføre disse, og at de relevante bestemmelser ofte er blevet gennemført ufuldstændigt eller forkert. Kun medlemsstaternes gennemførelse af Rådets afgørelse 2007/845/RIA kan betragtes som nogenlunde tilfredsstillende³⁵.

Konsekvensanalysen analyserede flere politiske løsningsmodeller med forskellig indgriben på EU-niveau: en løsningsmodel uden nye foranstaltninger på EU-niveau, en løsningsmodel med

³⁰ Rammekontrakt for tjenesteydelser nr. JLS/2010/EVAL/FW/001/A1, *undersøgelse med henblik på en konsekvensanalyse for et forslag om en ny lovgivningsramme for konfiskation og inddrivelse af udbytte af kriminelle forhold*.

³¹ "Assessing the effectiveness of EU Member States' practices in the identification, tracing, freezing and confiscation of criminal assets", se http://ec.europa.eu/home-affairs/policies/crime/crime_confiscation_en.htm

³² Rapport fra Kommissionen i henhold til artikel 6 i Rådets rammeafgørelse af 24.2.2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (2005/212/RIA), KOM(2007) 805 endelig af 17.2.2007.

³³ Rapport fra Kommissionen, jf. artikel 14 i Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22.7.2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale, KOM(2008) 885 endelig af 22.12.2008.

³⁴ Rapport fra Kommissionen i henhold til artikel 22 i Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6.10.2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation, KOM(2010) 428 endelig af 23.8.2010.

³⁵ Rapport fra Kommissionen på grundlag af artikel 8 i Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6.12.2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet, KOM(2011) 176 endelig af 12.4.2011.

minimale lovgivningsforanstaltninger (korrektion af mangler i de eksisterende EU-retsregler, der forhindrer dem i at fungere efter hensigten) og en løsningsmodel med maksimale lovgivningsforanstaltninger (der rækker ud over målene for de eksisterende EU-retsregler). Inden for sidstnævnte løsningsmodel undersøges to modeller med maksimale lovgivningsforanstaltninger, den ene med og den anden uden handling på EU-niveau, hvad angår gensidig anerkendelse af indefrysings- og konfiskationskendelser mellem medlemsstaterne.

Den foretrukne løsningsmodel er den maksimale lovgivningsmæssige model. Denne løsningsmodel vil i høj grad fremme harmoniseringen af de nationale regler om konfiskation og fuldbyrdelse, bl.a. ved at ændre de eksisterende bestemmelser om udvidet konfiskation, indføre nye bestemmelser om ikkedomsbaserede afgørelser om konfiskation og konfiskation hos tredjepart og indføre mere effektive regler for gensidig anerkendelse af indefrysings- og konfiskationskendelser.

Blandt de grundlæggende rettigheder, der blev undersøgt i konsekvensanalysen, var konsekvenserne for beskyttelsen af personoplysninger, der ikke gav anledning til bekymring.

Konsekvensanalysens fulde ordlyd findes på: http://ec.europa.eu/home-affairs/policies/crime/crime_confiscation_en.htm

2.3. Retsgrundlag

Forslaget bygger på artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Overdragelse af beføjelser i forbindelse med konfiskation og inddrivelse af aktiver er ændret som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse. Da det væsentligste retsgrundlag for dette forslag er artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er anvendelsesområdet begrænset til de strafbare handlinger, der er nævnt i denne artikel, nemlig terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet. Ulovlig våbenhandel er omfattet, når den strafbare handling begås inden for rammerne af organiseret kriminalitet.

En af de opførte strafbare handlinger er "organiseret kriminalitet". Forslaget vil således dække andre strafbare handlinger, der ikke er nævnt specifikt i artikel 83, stk. 1, hvis disse handlinger begås gennem deltagelse i en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA om bekæmpelse af organiseret kriminalitet³⁶.

Begrænsningen af dette forslags anvendelsesområde til kriminalitetsområder, der er nævnt i artikel 83, stk. 1, herunder strafbare handlinger begået gennem deltagelse i en kriminel organisation, betyder, at de eksisterende bestemmelser i EU's regelsæt om konfiskation fortsat bør være gældende, så der sikres en vis harmonisering i forhold til strafbare handlinger, der falder uden for direktivets anvendelsesområde. Forslaget bevarer således artikel 2, 4 og 5 i rammeafgørelse 2005/212/RIA.

³⁶ Rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24.10.2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet, EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

2.4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet og overholdelse af de grundlæggende rettigheder

Ifølge artikel 5, stk. 3, handler Unionen kun, hvis målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne. Det foreskrives i artikel 67 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Unionen sikrer et højt beskyttelsesniveau ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet. At konfiskere aktiver fra kriminelle aktiviteter anses i stadig højere grad for at være et væsentligt værktøj, når det drejer sig om at bekæmpe organiseret kriminalitet, som ofte har tværnational karakter og derfor skal takles gennem en fælles indsats. EU har derfor bedre end medlemsstaterne mulighed for at regulere indefrysning og konfiskation af aktiver fra kriminelle aktiviteter.

Aktiver fra organiserede kriminelle grupper skjules og investeres i stigende grad uden for deres hjemland (ofte i flere lande)³⁷. Denne dobbelte tværnationale dimension (af organiserede strafbare handlinger og investeringer) er endnu en begrundelse for en fælleseuropæisk indsats for at spore aktiver fra organiserede kriminelle grupper.

Alle bestemmelserne overholder nøje proportionalitetsprincippet og de grundlæggende rettigheder, herunder ejendomsretten, retten til uskyldsformodning og forsvarrets rettigheder, retten til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist, adgang til effektive retsmidler for en domstol og retten til at blive oplyst om, hvordan denne ret udøves, retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse og legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf.

Indførelsen af harmoniserede bestemmelser om ikkedomsbaserede afgørelser om konfiskation vil kun kunne anvendes i meget begrænsede tilfælde, f.eks. når sagsøgte ikke kan retsforfølges på grund af dødsfald, sygdom eller flugt. Udvidet konfiskation er kun tilladt i det omfang, en domstol på grundlag af specifikke forhold finder, at en person, der er dømt for en lovovertrædelse, er i besiddelse af aktiver, som der i væsentlig grad er grund til at antage stammer fra andre lignende kriminelle aktiviteter og ikke fra andre aktiviteter. Den dømte person får en effektiv mulighed for at gendrive formodningen om sådanne specifikke forhold. Endvidere kan de udvidede konfiskationsbeføjelser ikke anvendes på påstået udbytte fra kriminelle forhold, for hvilke den pågældende person er blevet frikendt i en tidligere retssag eller i andre sager, hvor *ne bis in idem*-princippet finder anvendelse. Konfiskation hos tredjepart er kun tilladt i særlige tilfælde, dvs. når tredjeparten har betalt et beløb, der er lavere end markedsværdien og burde have fattet mistanke om, at aktiverne er udbytte fra kriminelle forhold, og efter at der er foretaget en vurdering, der viser, at konfiskation af aktiver direkte hos den person, der videreformidlede aktiverne, ikke er realistisk. Endelig indeholder forslaget særlige garantier og retsmidler for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau og overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Disse bestemmelser omfatter retten til at blive informeret om proceduren, retten til at være repræsenteret af en advokat, forpligtelsen til så hurtigt som muligt at fremlægge enhver afgørelse, der vedrører formuegodet og en effektiv mulighed for at appellere en sådan afgørelse. Disse specifikke retsmidler tager ikke kun sigte på den anklagede eller sigtede, men også på andre personer i forbindelse med konfiskation hos tredjepart.

³⁷

Se henvisningen i fodnote 2.

Selv om Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har undladt at tage stilling til det principielle spørgsmål, om hvorvidt ikkedomsbaserede og udvidede konfiskationsordninger er forenelige med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, har den truffet flere afgørelser, der godkender anvendelsen af disse i bestemte sager. Nationale ikkedomsbaserede procedurer med omvendt bevisbyrde i spørgsmål om aktivers lovlighed (som er mere vidtrækkende end bestemmelserne i dette direktiv) er ligeledes blevet godkendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i bestemte sager, så længe de anvendes korrekt i den konkrete sag og med tilstrækkelige garantier for den berørte person. F.eks. blev en anmodning om italiensk lovgivning anset for at være en rimelig begrænsning af de grundlæggende rettigheder, da det udgør et "nødvendigt våben" i bekæmpelsen af mafiaen³⁸. I et andet tilfælde blev en anmodning fra Det Forenede Kongerige vedrørende den civile konfiskationsordning anset for ikke at krænke Den Europæiske Menneskerettighedskonvention³⁹.

2.5. Reguleringsmiddel/reguleringsform

For at ændre EU-bestemmelser om harmonisering er et direktiv, der erstatter fælles aktion 98/699/RIA og delvist rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA, det eneste mulige instrument.

2.6. Særlige bestemmelser

- Formål (artikel 1)

Denne bestemmelse fastslår, at direktivet indeholder mindsteregler (nationale lovgivninger kan være mere vidtrækkende), og at det vedrører konfiskation af udbytte og redskaber i straffesager.

- Definitioner (Artikel 2)

De fleste definitioner stammer fra tidligere EU-rammeafgørelser eller fra internationale konventioner. Definitionen af "udbytte" er blevet udvidet i forhold til definitionen i rammeafgørelse 2005/212/RIA for at omfatte muligheden for at konfiskere alt værdifuldt udbytte fra strafbart forhold, herunder indirekte udbytte.

Definitionen af "strafbar handling" indeholder henvisninger til præcise definitioner på de kriminalitetsområder, der er nævnt i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastsat i eksisterende EU-lovgivning.

- Konfiskation (artikel 3)

Denne bestemmelse indarbejder (en del af) artikel 2 i rammeafgørelse 2005/212/RIA og (en del af) artikel 3 i rammeafgørelse 2001/500/RIA. Den kræver, at medlemsstaterne skal sikre, at det er muligt at konfiskere redskaber og udbytte fra strafbart forhold efter en endelig domstolsafgørelse, og at det er muligt at konfiskere formuegoder af en værdi, der svarer til udbyttet fra strafbart forhold.

³⁸ Dom Raimondo mod Italien af 22.2.1994.

³⁹ Dom Walsh mod direktøren for kontoret for inddrivelse af aktiver (Asset Recovery Agency) (Det Forenede Kongerige), 2005.

- Udvidet adgang til konfiskation (artikel 4)

Udvidet adgang til konfiskation betyder, at der er mulighed for at konfiskere aktiver, der går ud over det direkte udbytte af en strafbar handling. En straffedom kan følges op af (udvidet) konfiskation, ikke bare af de formuegoder, der er knyttet til en bestemt strafbar handling, men også af yderligere aktiver, som retten fastslår udgør udbytte fra andre lignende strafbare handlinger.

Der findes allerede udvidet adgang til konfiskation i EU-lovgivningen. Rammeafgørelse 2005/212/RIA forpligter medlemsstaterne til at give mulighed for konfiskation af aktiver, der direkte eller indirekte tilhører personer, der har en straffedom for visse alvorlige forbrydelser (i forbindelse med organiseret kriminalitet og terroraktiviteter). Rammeafgørelsen opstiller tre forskellige mindstesæt af regler for udvidet konfiskation, og medlemsstaterne kan frit vælge at anvende et, to eller alle tre regelsæt. Kommissionens gennemførelsesrapport viste, at disse bestemmelser er uklare og førte til en usammenhængende gennemførelse. Endvidere har de forskellige regelsæt for udvidet konfiskation indskrænket anvendelsesområdet for gensidig anerkendelse af konfiskationskendelser. Myndighederne i en medlemsstat vil kun fuldbyrde konfiskationskendelser udstedt af en anden medlemsstat, hvis de er baseret på de samme regelsæt som dem, der anvendes i denne medlemsstat. Derfor er gensidig anerkendelse af kendelser baseret på udvidet konfiskation problematisk.

Dette forslag indfører udvidet adgang til konfiskation for de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastsat i eksisterende EU-lovgivning. Det harmoniserer også de nuværende forskellige muligheder for udvidet konfiskation ved at indføre fælles minimumsstandarder. Udvidet konfiskation er tilladt i det omfang, en domstol på grundlag af specifikke forhold finder, at en person, der er dømt for en lovovertrædelse, der er omhandlet i dette direktiv, er i besiddelse af aktiver, som mest sandsynligt må antages at stamme fra andre lignende strafbare handlinger af samme grovhed snarere end fra andre aktiviteter. Udvidet konfiskation er udelukket, når lignende strafbare handlinger ikke kan gøres til genstand for en straffesag på grund af forældelse i henhold til national strafferet. Forslaget udelukker også konfiskation, når det drejer sig om udbytte fra påståede strafbare handlinger, for hvilke den pågældende person allerede er blevet endeligt frikendt i en tidligere retssag (og overholder således princippet om uskyldsformodning ifølge artikel 48 i chartret om grundlæggende rettigheder) eller i andre sager, hvor princippet om *ne bis in idem* finder anvendelse.

- Ikkedomsbaseret konfiskation (artikel 5)

Denne bestemmelse omhandler ikkedomsbaseret konfiskation i begrænsede tilfælde med henblik på at takle situationer, hvor der ikke kan gennemføres en straffesag. Den vedrører således konfiskation i forbindelse med en strafbar handling, men den giver medlemsstaterne mulighed for at vælge, om kendelsen om konfiskation skal udstedes af en straffedomstol og/eller en civil domstol/forvaltningsdomstol. Ikkedomsbaserede procedurer gør det muligt at indefryse og konfiskere aktiver, uden at ejeren allerede er idømt en strafferetlig dom.

For at opfylde proportionalitetskriteriet giver forslaget ikke mulighed for ikkedomsbaseret konfiskation i alle tilfælde, men kun i de tilfælde, hvor der ikke kan opnås en straffedom, fordi den mistænkte person er død eller langtidssyg, eller vedkommendes flugt eller sygdom forhindrer en effektiv retsforfølgning inden for en rimelig tidsfrist, og dette udgør en alvorlig risiko for, at en effektiv retsforfølgning forhindres af lovbestemte begrænsninger.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med bestemmelserne i De Forenede Nationers konvention mod korruption. For at lette det internationale samarbejde om konfiskation opfordrer konventionen de kontraherende parter til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre konfiskation af ulovligt erhvervede formuegoder uden domsafsigelse i sager hvor lovovertræderen ikke kan retsforfølges på grund af død, flugt eller fravær eller i andre lignende sager (artikel 54, stk. 1, litra c)). Den er ligeledes baseret på arbejdet i OECD's Finansielle Aktionsgruppe (FATF), der opfordrer medlemslandene til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre konfiskation af udbyttet af strafbare handlinger eller redskaber uden krav om en straffedom eller krav om, at lovovertræderen skal godtgøre den lovlige herkomst af det formuegode, der kræves konfiskeret (henstilling nr. 3). Bestemmelsen er endvidere baseret på de holdninger, der blev fremsat i en rapport fra G8 Lyon-Rom-arbejdsgruppen, der fastslår, at selv om der i princippet bør foretages domsbaseret konfiskation, er der tilfælde, hvor strafferetlig forfølgning ikke er mulig, fordi sagsøgte er død eller flygtet, eller der mangler de nødvendige beviser til at indlede en strafferetlig forfølgning, eller der foreligger andre tekniske grunde⁴⁰. Indførelsen af bestemmelser om ikkedomsbaseret konfiskation støttes af aktører i Camden Asset Recovery Inter-Agency Network og EU-forummet for kontorerne for inddrivelse af aktiver.

- Konfiskation hos tredjepart (artikel 6)

For at undgå konfiskation overfører kriminelle ofte deres aktiver til vidende tredjeparter, når der indledes en efterforskning. Konfiskation hos tredjepart omfatter konfiskation af aktiver, som en person, der er genstand for en efterforskning eller er dømt, har overført til tredjepart. Medlemsstaternes nationale bestemmelser om konfiskation hos tredjepart er forskellige. Det hindrer gensidig anerkendelse af kendelser om indefrysning og konfiskation af aktiver, der er overført til en tredjepart.

For at opfylde kravet om proportionalitet og beskytte en tredjepart, der i god tro erhverver et formuegode, indeholder forslaget ikke bestemmelser om minimumsharmonisering for konfiskation hos tredjepart i alle tilfælde. Ifølge bestemmelsen skal konfiskation hos tredjepart være mulig, når det gælder udbytte fra strafbart forhold eller andre af sagsøgtes formuegoder, der er erhvervet til en pris under markedsværdien, som en fornuftig person i tredjeparts sted ville mistænke for at stamme fra strafbart forhold eller være overført for at undgå anvendelse af konfiskationsbestemmelserne. Det fastslås, at bestemmelsen af, hvorvidt der er tale om en fornuftig person, skal baseres på konkrete fakta og forhold for at undgå vilkårlige afgørelser. Endvidere bør konfiskation hos tredjepart kun være mulig efter en vurdering baseret på specifikke oplysninger, der viser, at konfiskation af formuegoder hos den dømte, mistænkte eller sigtede person må forventes ikke at kunne gennemføres, eller i situationer hvor unikke objekter skal bringes tilbage til deres retmæssige ejer.

- Indefrysning (artikel 7)

Ifølge stk. 1 i denne artikel skal medlemsstaterne sikre, at der kan ske indefrysning af formuegoder eller redskaber, der er i fare for at gå tabt, blive skjult eller ført ud af landet med henblik på eventuel senere konfiskation. Det fastslås, at sådanne foranstaltninger skal pålægges af retten.

⁴⁰ Endelig rapport fra det italienske projekt om "Confiscation: Legal issues and international cooperation" inden for rammerne af undergruppen for strafferetlige anliggender i G8 Lyon-Rom-gruppen.

Muligheden for indefrysning i hastende tilfælde for at undgå tab af aktiver i situationer, hvor afventning af en retskendelse ville skade mulighederne for indefrysning, har længe været en prioritet hos anklagere og retshåndhævende myndigheder. Ifølge stk. 2 i denne artikel skal medlemsstaterne indføre foranstaltninger, der sikre, at aktiver, der er i fare for at gå tabt, blive skjult eller ført ud af landet, straks kan indefrys af de kompetente myndigheder, før der anmodes om en retskendelse eller i afventning af en sådan kendelse.

- Sikkerhedsforanstaltninger (artikel 8)

Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er grundlæggende rettigheder, som f.eks. ejendomsretten, ikke absolutte. De kan underkastes begrænsninger, forudsat at disse begrænsninger er lovbestemte - med forbehold af proportionalitetsprincippet - nødvendige og faktisk opfylder almene hensyn eller nødvendigheden af at beskytte andres rettigheder og friheder, som forebyggelse af organiseret kriminalitet.

Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sikrer retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol. I det omfang kendelser om indefrysning eller konfiskation griber ind i ejendomsretten eller andre grundlæggende rettigheder, skal de kunne anfægtes af de berørte parter på de vilkår, der er fastsat i denne artikel.

Den eksisterende EU-lovgivning (f.eks. artikel 4 i rammeafgørelse 2005/212/RIA) foreskriver, at medlemsstaterne skal sikre, at der i national lovgivning eksisterer effektive retsmidler for interesserede parter, der er berørt af foranstaltningerne.

For fuldt ud at leve op til chartret om grundlæggende rettigheder indfører denne artikel minimumsgarantier på EU-niveau. Formålet er at sikre overholdelse af princippet om uskyldsformodning, retten til en retfærdig rettergang (herunder princippet om *ne bis in idem*), effektive retsmidler for en domstol og ret til at blive oplyst om, hvordan sådanne retsmidler håndhæves.

- Bestemmelse af omfanget af konfiskation og effektiv fuldbyrdelse (artikel 9)

Det har vist sig, at personer, der mistænkes for at tilhøre kriminelle organisationer, har held med at skjule deres aktiver, ofte ved hjælp af rådgivning fra dygtige fagfolk. Undersøgelser af aktiver med henblik på eventuel efterfølgende konfiskation er generelt langsommelige og skal foretages inden for en tidsramme, der svarer til straffesagen.

Hvis der er udstedt en konfiskationskendelse, og der ikke findes formuegoder eller utilstrækkelige formuegoder, således at konfiskationskendelsen ikke kan fuldbyrdes, kræver denne artikel, at medlemsstaterne giver muligheder for finansielle undersøgelser af personens aktiver, i det omfang det er nødvendigt for fuldt ud at fuldbyrde en sådan kendelse. Denne bestemmelse takler problemet med forældelse af konfiskationsforanstaltninger ved afslutningen af straffesagen og giver mulighed for at anvende ufuldbyrdede eller delvist fuldbyrdede konfiskationskendelser på tidligere skjulte aktiver, som i mellemtiden "er kommet op til overfladen", også når det sker på et tidspunkt, hvor straffesagen er afsluttet.

- Forvaltning af indefrosne formuegoder (artikel 10)

Formålet med denne bestemmelse er at lette forvaltningen af indefrosne formuegoder med henblik på eventuel efterfølgende konfiskation. Det kræves, at medlemsstaterne indfører

foranstaltninger, der tager sigte på at sikre en passende forvaltning af sådanne formuegoder, bl.a. ved at give beføjelser til at sælge indefrosne formuegoder, i det mindste når de må forventes at tabe i værdi eller blive urentable at beholde.

- Effektivitet og rapporteringsforpligtelser (artikel 11)

Denne bestemmelse indfører en rapporteringsforpligtelse for medlemsstaterne, der skal bidrage til at udarbejde statistikker til evalueringsformål.

2012/0036 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union

SWD(2012) 31

SWD(2012) 32

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hovedmotivet bag grænseoverskridende organiseret kriminalitet er økonomisk udbytte. For at kunne handle effektivt bør de retshåndhævende og retlige myndigheder have mulighed for at opspore, indefryse, forvalte og konfiskere udbytte fra strafbart forhold.
- (2) Organiserede kriminelle grupper opererer uden grænser og erhverver i stigende grad aktiver i andre EU-medlemsstater og i tredjelande. Der er et stigende behov for et

⁴¹ EUT C ... af ..., s. ...

⁴² EUT C ... af ..., s. ...

effektivt internationalt samarbejde om retshåndhævelse vedrørende inddrivelse af aktiver og gensidig retlig bistand.

- (3) Selv om der kun foreligger begrænsede statistikker, er det beløb, der inddrives fra kriminelle aktiver i EU, utilstrækkeligt i forhold til det anslåede udbytte fra strafbart forhold. Undersøgelser har vist, at selv om konfiskation er reguleret af EU-lovgivning og national lovgivning, er konfiskationsprocedurerne fortsat utilstrækkeligt brugt.
- (4) Stockholmprogrammet⁴³ og Rådets (Retlige og Indre Anliggender) konklusioner om konfiskation og inddrivelse af aktiver, der blev vedtaget i juni 2010, understreger betydningen af en mere effektiv identifikation, konfiskation og genanvendelse af aktiver fra kriminelle aktiviteter.
- (5) De nuværende EU-retlige rammer for indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af aktiver omfatter Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold⁴⁴, Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om gennemførelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale⁴⁵, Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold⁴⁶, Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation⁴⁷.
- (6) Kommissionens gennemførelsesrapporter om rammeafgørelserne 2005/212/RIA, 2003/577/RIA og 2006/783/RIA viser, at de eksisterende ordninger for udvidet konfiskation og gensidig anerkendelse af indefrysnings- og konfiskationskendelser ikke er fuldt ud effektive. Konfiskation vanskeliggøres på grund af forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning.
- (7) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA. Disse rammeafgørelser bør delvis erstattes i de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv.
- (8) Det er nødvendigt at udvide begrebet udbytte til at omfatte direkte udbytte fra strafbare handlinger og alt indirekte udbytte, herunder efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte, værdien af unddragne forpligtelser og eventuelt værdifuldt udbytte.
- (9) Konfiskation af redskaber og udbytte efter en endelig domstolsafgørelse og af formuegoder af en værdi, der svarer til dette udbytte, bør derfor omfattes af denne udvidede betydning for så vidt angår de strafbare handlinger, der omhandles i dette direktiv. Rammeafgørelse 2001/500/RIA foreskriver, at medlemsstaterne skal sikre, at det er muligt at konfiskere redskaber og udbytte fra strafbart forhold efter en endelig

⁴³ "Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse", rådsdokument 17024/09 vedtaget af Det Europæiske Råd den 10.11.12 2009.

⁴⁴ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.

⁴⁵ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

⁴⁶ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

⁴⁷ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59.

domstolsafgørelse, og at det er muligt at konfiskere formuegoder af en værdi, der svarer til udbyttet fra strafbart forhold. Sådanne forpligtelser bør opretholdes for strafbare handlinger, der ikke er dækket af dette direktiv.

- (10) Kriminelle grupper udfører en lang række kriminelle aktiviteter. For effektivt at takle organiserede kriminelle aktiviteter kan der være situationer, hvor en straffedom bør følges op af konfiskation, ikke bare af de formuegoder, der er knyttet til en bestemt strafbar handling, men også af yderligere formuegoder, som retten fastslår udgør udbytte fra andre strafbare handlinger. Denne tilgang defineres som udvidet konfiskation. Rameafgørelse 2005/212/RIA foreskrev tre forskellige mindstekrav, som medlemsstaterne kunne vælge med henblik på udvidet konfiskation. Som følge heraf har medlemsstaterne i gennemførelsesfasen valgt forskellige løsninger, der har medført forskellige opfattelser af udvidet konfiskation i de nationale retssystemer. Denne forskellighed hæmmer det tværnationale samarbejde, der er nødvendigt i konfiskationssager. Det er derfor nødvendigt yderligere at harmonisere bestemmelserne om udvidet konfiskation ved at indføre fælles minimumsstandarder. Udvidet konfiskation bør finde anvendelse, når en national domstol på grundlag af faktiske omstændigheder, som f.eks. den begåede strafbare handling, den dømte persons lovlige indkomst, forskellen mellem den pågældende persons finansielle situation og levestandard eller andre omstændigheder, finder det mere sandsynligt, at det pågældende formuegode stammer fra kriminelle aktiviteter af samme art eller alvor som den strafbare handling, den pågældende person er dømt for, end fra andre aktiviteter.
- (11) I overensstemmelse med princippet om *ne bis in idem* bør udvidet konfiskation være udelukket, når det drejer sig om udbytte fra påståede kriminelle aktiviteter, for hvilke den pågældende person allerede er blevet endeligt frikendt i en tidligere retssag eller i andre tilfælde, hvor princippet om *ne bis in idem* finder anvendelse. Udvidet konfiskation bør også være udelukket, når lignende kriminelle aktiviteter ikke kan gøres til genstand for en straffesag på grund af forældelse i henhold til national strafferet.
- (12) Udstedelse af konfiskationskendelser kræver normalt en straffedom. Selv når der ikke kan opnås en straffedom, er det alligevel i nogle tilfælde muligt at konfiskere aktiver for at bringe kriminelle aktiviteter til ophør og sikre, at udbyttet fra kriminelle aktiviteter ikke geninvesteres i den lovlige økonomi. Nogle medlemsstater giver mulighed for konfiskation, når der er utilstrækkelige beviser til en straffesag, hvis retten finder det sandsynligt, at formuegodet er erhvervet ulovligt, og ligeledes i situationer, hvor en mistænkt eller sigtet person er flygtet for at undgå retsforfølgning, ikke kan stilles for en domstol af andre grunde eller er død, inden straffesagen er afsluttet. Det kaldes ikkedomsbaseret konfiskation. Der bør indføres bestemmelser, der giver mulighed for ikkedomsbaseret konfiskation i alle medlemsstater, i det mindste i sidstnævnte begrænsede antal tilfælde. Det er i overensstemmelse med artikel 54, stk. 1, litra c), i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af korruption, der foreskriver, at enhver kontraherende stat skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre konfiskation af ulovligt erhvervede formuegoder uden domsafsigelse, herunder i sager hvor lovovertræderen ikke kan retsforfølges på grund af død, flugt eller fravær.
- (13) Det forhold, at en mistænkt eller sigtet person overfører formuegoder til en kendt tredjepart med henblik på at undgå konfiskation, er almindelig kendt og stadig mere

brugt. EU's nuværende retlige rammer indeholder ikke bindende regler for konfiskation af formuegoder, der overføres til tredjepart. Det er derfor i stigende grad blevet nødvendigt at give mulighed for konfiskation af formuegoder, der overføres til tredjepart, som normalt bør finde sted, når en sigtet person ikke har formuegoder, der kan konfiskeres. Det er hensigtsmæssigt at give mulighed for konfiskation hos tredjepart under visse omstændigheder efter en vurdering baseret på specifikke oplysninger, der antyder, at konfiskation af formuegoder hos den dømte, mistænkte eller sigtede person må forventes ikke at kunne gennemføres, eller i situationer hvor unikke objekter skal bringes tilbage til deres retmæssige ejer. For endvidere at beskytte tredjeparter i god tro, bør en sådan konfiskation kun være mulig, hvis tredjeparten vidste eller burde have vidst, at formuegodet var udbytte fra strafbart forhold eller blev overført for at undgå konfiskation og blev tilbudt gratis eller overført for et beløb, der var lavere end markedsprisen.

- (14) Der bør træffes foreløbige foranstaltninger for at sikre, at formuegodet forbliver tilgængeligt med henblik på en eventuel senere konfiskation. Sådanne indefrysningsskendelser bør pålægges af retten. For at undgå, at et formuegode forsvinder, før retten kan afsige en indefrysningsskendelse, bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, indtil retten har truffet afgørelse, tillægges beføjelser til straks at forbyde overførsel, omdannelse, afhændelse eller flytning af det formuegode, der er i fare for at blive skjult eller ført ud af landet, på grundlag af en anmodning om en indefrysningsskendelse med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation.
- (15) Mistænkte eller sigtede personer skjuler ofte formuegoder under hele straffesagens forløb. Som følge heraf kan konfiskationskendelser ikke fuldbyrdes, og de personer, der er omfattet af konfiskationskendelser får derved mulighed for at drage nytte af deres formuegoder, når de har afsonet deres straf. Det er derfor nødvendigt præcist at kunne bestemme omfanget af de formuegoder, der skal konfiskeres efter en endelig straffedom for at give mulighed for fuldstændig fuldbyrdelse af konfiskationskendelser, når der oprindeligt ikke blev fundet formuegoder eller utilstrækkelige formuegoder, og konfiskationskendelsen ikke er fuldbyrdet. I betragtning af begrænsningen af ejendomsretten som følge af indefrysningsskendelser bør sådanne foreløbige foranstaltninger ikke opretholdes længere end nødvendigt for at sikre adgang til formuegodet med henblik på en eventuel kommende konfiskation. Det kan kræve, at retten regelmæssigt tager sagen op for at sikre, at formålet med at forhindre, at formuegodet går tabt, fortsat er gyldigt.
- (16) Formuegoder, der er indefroset med henblik på efterfølgende konfiskation, bør forvaltes på passende vis for ikke at miste økonomisk værdi. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder salg eller overførsel af formuegodet, for at mindske sådanne tab. Medlemsstaterne bør træffe relevante foranstaltninger, som f.eks. oprettelse af nationale centrale kontorer for forvaltning af aktiver eller lignende mekanismer (f.eks. når disse funktioner er decentrale) for at sikre en korrekt forvaltning af de indefrosne aktiver, før de konfiskeres, og bevare deres værdi, indtil retten har truffet afgørelse.
- (17) Der mangler pålidelige datakilder om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold. For at kunne evaluere dette direktiv er det nødvendigt at indsamle et sammenligneligt minimumssæt af passende statistiske oplysninger om sporing af aktiver, retlige foranstaltninger og afhændelse af aktiver.

- (18) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder ejendomsretten, retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, adgang til effektive retsmidler og en retfærdig rettergang, uskyldsformodning og forsvarrets rettigheder, retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse og legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf. Direktivet bør gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (19) Foranstaltningerne i dette direktiv påvirker i væsentlig grad personers rettigheder, ikke kun mistænkte eller sigtede personer, men også tredjeparter, som ikke retsforfølges. Det er derfor nødvendigt at foreskrive specifikke garantier og retsmidler for at sikre deres grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.
- (20) Da målet for dette direktiv, nemlig at lette konfiskation af formuegoder i straffesager, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, [har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv]/[deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, dog med forbehold af protokollens artikel 4].
- (22) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

Direktivet fastsætter mindsteregler for indefrysning af formuegoder med henblik på eventuel efterfølgende konfiskation og for konfiskation af formuegoder i straffesager.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "udbytte": enhver økonomisk fordel, der stammer fra en strafbar handling. Det kan bestå af alle former for formuegoder og omfatter efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte foretaget af en mistænkt eller sigtet person og eventuelt værdifuldt udbytte
- (2) "formuegoder": alle formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter og papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder
- (3) "redskaber": enhver form for formuegode, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvist, til at begå en eller flere strafbare handlinger
- (4) "konfiskation": en sanktion eller en foranstaltning, der pålægges af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder
- (5) "indefrysning": midlertidig foranstaltning med henblik på at forhindre overførsel, destruktion, omdannelse, afhændelse eller flytning af formuegoder eller midlertidig opbevaring af eller kontrol med formuegoder
- (6) "strafbar handling": en strafbar handling, der er omfattet af:
 - a) konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater⁴⁸
 - b) Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelse af euroen⁴⁹
 - c) Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter⁵⁰
 - d) Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme⁵¹ som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2008/919/RIA af 9. december 2008⁵²

⁴⁸ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2.

⁴⁹ EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

⁵⁰ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1.

⁵¹ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

⁵² EUT L 330 af 9.12.2008, s. 21.

- e) Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold⁵³
- f) Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor⁵⁴
- g) Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor⁵⁵
- h) Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer⁵⁶
- i) Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet⁵⁷
- j) Direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA⁵⁸
- k) Direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA⁵⁹.

AFSNIT II

INDEFRYSNING OG KONFISKATION

Artikel 3

Domsbaseret konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske hel eller delvis konfiskation af redskaber og formuegoder efter en endelig straffedom.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske konfiskation af formuegoder, hvis værdi svarer til udbyttet, efter en endelig straffedom.

⁵³ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.

⁵⁴ EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54.

⁵⁵ EUT L 335 af 11.11.2004, s. 8.

⁵⁶ EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

⁵⁷ EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

⁵⁸ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁵⁹ EFT L 335 af 17.12.2001, s. 1.

Artikel 4

Udvidet adgang til konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske hel eller delvis konfiskation af et formuegode, der tilhører en person, som er dømt for en strafbar handling, når retten på grundlag af specifikke forhold finder det betydelig mere sandsynligt, at den dømte person har erhvervet det omhandlede formuegode fra lignende kriminelle aktiviteter end fra andre aktiviteter.
2. Konfiskation er udelukket, når lignende kriminelle aktiviteter som omhandlet i stk. 1
 - a) ikke kan gøres til genstand for en straffesag på grund af forældelse i henhold til national strafferet eller
 - b) allerede har været genstand for en straffesag, hvor den pågældende person blev endelig frikendt eller i andre sager, hvor *ne bis in idem*-princippet finder anvendelse.

Artikel 5

Ikkedomsbaseret konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske konfiskation af redskaber og udbytte uden en straffedom efter en retssag, der, hvis den mistænkte eller sigtede person kunnet have været stillet for en domstol, ville have ført til en straffedom, når

- a) den mistænke eller sigtede persons død eller langtidssygdom forhindrer yderligere retsforfølgning eller
- b) den mistænkte eller sigtede persons sygdom eller flugt fra retsforfølgning eller domfældelse forhindrer en effektiv retsforfølgning inden for en rimelig tidsfrist, og dette udgør en alvorlig risiko for, at en effektiv retsforfølgning forhindres af lovbestemte begrænsninger.

Artikel 6

Konfiskation hos tredjepart

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske konfiskation af:
 - a) udbytte, som er overført til tredjepart af en dømt person eller på dennes vegne eller af mistænkte eller sigtede personer under de forhold, der er nævnt i artikel 5, eller
 - b) andre formuegoder tilhørende den dømte person, som er overført til tredjeparter for at undgå konfiskation af formuegoder, hvis værdi svarer til udbyttet.

2. Konfiskation af udbytte eller formuegoder som nævnt i stk. 1 er mulig, når formuegodet skal tilbageleveres, eller når
 - a) en vurdering på basis af specifikke oplysninger om den dømte, mistænkte eller sigtede person viser, at konfiskation af den dømte, mistænkte eller sigtede persons formuegode under de forhold, der er nævnt i artikel 5, må forventes ikke at give resultat, eller
 - b) udbyttet eller formuegodet er overført omkostningsfrit eller i bytte for et beløb, der er lavere end markedsværdien, og tredjeparten
 - i) hvad angår udbytte, var bekendt med dets ulovlige oprindelse, eller hvis en fornuftig person i mangel af et sådant kendskab i dennes sted ville have fattet mistanke om den ulovlig oprindelse på grundlag af de konkrete oplysninger og omstændigheder
 - ii) hvad angår andre formuegoder, vidste, at de var overført for at undgå konfiskation af formuegoder, hvis værdi svarer til udbyttet, eller hvis en fornuftig person i mangel af et sådant kendskab i dennes sted ville have fattet mistanke om, at de var overført for at undgå konfiskation på grundlag af de konkrete oplysninger og omstændigheder.

Artikel 7

Indefrysning

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske indefrysning af formuegoder, der er i fare for at gå tabt, blive skjult eller ført ud af landet, med henblik på eventuel senere konfiskation. Sådanne foranstaltninger pålægges af retten.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder straks kan indefryse formuegoder, når de er i fare for at gå tabt, blive skjult eller overført, inden retten har afsagt kendelse. Sådanne foranstaltninger skal snarest muligt bekræftes af retten.

Artikel 8

Sikkerhedsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de personer, der er berørt af foranstaltningerne i dette direktiv, har adgang til effektive retsmidler, og at mistænkte sikres en retfærdig rettergang med henblik på at forsvare deres rettigheder.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver afgørelse om at indefryse formuegoder begrundes, at afgørelsen fremsendes til den berørte person så hurtigt som muligt efter fuldbyrdelsen, og at den forbliver i kraft så længe, det er nødvendigt for at sikre formuegodet med henblik på senere konfiskation. Medlemsstaterne giver mulighed for, at personer, hvis formuegoder er

berørt, kan indbringe afgørelsen om indefrysning for en domstol når som helst, inden der træffes afgørelse om konfiskation. Indefrosne formuegoder, som ikke efterfølgende konfiskeres, tilbageleveres straks til den retmæssige ejer.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle afgørelser om konfiskation begrundes, og at afgørelsen fremsendes til den berørte person. Medlemsstaterne giver mulighed for, at personer, hvis formuegoder er berørt, kan indbringe afgørelsen om konfiskation for en domstol.
4. I de procedurer, der er nævnt i artikel 4, skal den mistænkte eller sigtede person have en reel mulighed for at bestride sandsynligheden af det grundlag, på hvilket det pågældende formuegode betragtes som udbytte.
5. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 5, skal den person, hvis formuegode er berørt af afgørelsen om konfiskation, repræsenteres af en advokat under hele proceduren for at sikre den pågældende persons ret til forsvar, hvad angår bestemmelse af den strafbare handling og af udbytte og redskaber.
6. Når den person, hvis formuegode er berørt, er en tredjepart, skal den pågældende person eller dennes advokat underrettes om de procedurer, der kan føre til en afgørelse om at konfiskere formuegodet, og have mulighed for at deltage i disse procedurer, i det omfang det er nødvendigt for effektivt at sikre personens rettigheder. Den pågældende person skal i det mindste have ret til at blive hørt, ret til at stille spørgsmål og ret til at fremlægge beviser, før der træffes en endelige afgørelse om konfiskation.

Artikel 9

Bestemmelse af omfanget af konfiskation og effektiv fuldbyrdelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt at bestemme det præcise omfang af de formuegoder, der skal konfiskeres, som følge af en endelig straffedom eller i medfør af procedurer som foreskrevet i artikel 5, som har ført til en afgørelse om konfiskation, og for at give mulighed for at træffe yderligere foranstaltninger, i det omfang det er nødvendigt for effektivt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation.

Artikel 10

Forvaltning af indefrosne formuegoder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, som f.eks. oprettelse af nationale centrale kontorer eller tilsvarende mekanismer, for at sikre en passende forvaltning af indefrosne formuegoder med henblik på eventuel senere konfiskation.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, optimerer den økonomiske værdi af disse formuegoder og skal foretage salg eller overførsel af formuegoder, som risikerer at tabe værdi.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Statistikker

Medlemsstaterne indsamler og vedligeholder regelmæssigt samlede statistikker fra de relevante myndigheder for at vurdere effektiviteten af deres konfiskationsregler. De indsamlede statistikker sendes hvert år til Kommissionen og skal for alle strafbare handlinger indeholde:

- a) antal fuldbyrdede indefrysningskendelser
- b) antal fuldbyrdede konfiskationskendelser
- c) værdien af indefrosne formuegoder
- d) værdien af inddrevne formuegoder
- e) antal anmodninger om fuldbyrkelse af indefrysningskendelser i en anden medlemsstat
- f) antal anmodninger om fuldbyrkelse af konfiskationskendelser i en anden medlemsstat
- g) værdien af inddrevne formuegoder efter fuldbyrkelse i en anden medlemsstat
- h) værdien af formuegoder, der skal genbruges til retshåndhævelse, forebyggelse eller sociale formål
- i) antal sager, hvor der er truffet afgørelser om konfiskation, i forhold til antallet af domfældelser for de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv
- j) antal anmodninger om indefrysnings- og konfiskationskendelser, som domstolene har afvist
- k) antal anmodninger om indefrysnings- og konfiskationskendelser, som ikke er opretholdt efter domstolsprøvelse.

Artikel 12

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest ... *[to år fra vedtagelsen]*. Medlemsstaterne tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Rapportering

Senest [tre år efter fristen for gennemførelsen af dette direktiv] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virkningen af eksisterende national lovgivning på konfiskation og inddrivelse af aktiver, eventuelt ledsaget af forslag til revision af direktivet.

Artikel 14

Erstatning af fælles aktion 98/699/RIA og rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA

1. Fælles aktion 98/699/RIA, artikel 1, litra a), og artikel 3 og 4 i rammeafgørelse 2001/500/RIA, og artikel 1 og 3 i rammeafgørelse 2005/212/RIA erstattes herved for de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår fristerne for gennemførelse af rammeafgørelserne i national ret.
2. For så vidt angår de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv, gælder henvisninger til den fælles aktion og til bestemmelserne i de rammeafgørelser, der er nævnt i stk. 1, som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand